

Список літератури:

1. Лісовий кодекс України від 21.01.1994 року// Відомості Верховної Ради України. – 1994 р. – № 17. – Ст. 99.
2. Большая советская энциклопедия. – М.: Советская энциклопедия 1969-1978.
3. Державна цільова програма «Ліси України» на 2010 – 2015 роки. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 року № 977. – К., – 35 с.

Статівка А. М.

*доктор юридичних наук, професор
кафедри земельного та аграрного права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

ПРО ЛОКАЛЬНЕ НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ ВІДНОСИН ЗА УЧАСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Правове регулювання фінансових відносин за участю сільськогосподарських підприємств здійснюється фінансовим, цивільним і податковим законодавством. Разом з тим, яке б не перебільшене значення має фінансове, цивільне і податкове законодавство в регулюванні фінансових відносин за участю сільськогосподарських підприємств, не можна поза увагою залишати регулювання внутрішньогосподарських фінансових відносин в таких підприємствах локальними нормативно-правовими актами до яких слід віднести: Статут сільськогосподарського підприємства; Правила внутрішнього трудового розпорядку; Положення про ревізійну комісію; Положення про оплату праці; Положення про фонди (резерви); Положення про розподіл й використання прибутку; Положення про оплату дивідендів і порядок нарахування; Положення про структурні підрозділи сільськогосподарського підприємства та ін. Саме останні доповнюють і конкретизують основні нормативно-правові акти, враховуючи економічно-фінансове становище конкретного сільськогосподарського підприємства.

Сільськогосподарські підприємства для вирішення економічних завдань, які стоять перед ними, наділені широкими правами щодо самостійного правового регулювання внутрішньогосподарських фінансових відносин. Про це свідчить те, що, поряд з правилами імперативного характеру, існують правила диспозитивних, рекомендаційних й примірних актів, які прийняті в централізованому порядку і характеризуються – як організаційно-правові засоби в організації належного аграрного виробництва.

Предметом регулювання нормами локальних актів сільськогосподарських підприємств є, поряд з іншими, внутрішньогосподарські фінансові відносини, які виникають в процесі виробничо-господарської діяльності сільськогосподарських підприємств та їх структурних підрозділів. Локальними нормативно-правовими актами регулюються внутрішньогосподарські фінансові відносини яким властиві

специфічні особливості конкретного сільськогосподарського підприємства. Вони регулюють такі ж по значимості суспільні відносини, що і акти загального характеру, але з урахуванням їх особливостей, які характерні для конкретного сільськогосподарського підприємства.

Під локальним нормативно-правовим регулюванням фінансових відносин за участю сільськогосподарського підприємства слід розуміти засноване на законах, підзаконних нормативно-правових актах і здійснюване безпосередньо сільськогосподарським підприємством регулювання внутрішньогосподарських фінансових відносин, окремі з яких мають свої особливості, пов'язані із специфікою фінансової діяльності в сільському господарстві і умовами, які мають місце в конкретному сільськогосподарському підприємстві.

В сучасних умовах вирішення питань щодо внутрішньогосподарських фінансових відносин значно забезпечується внутрішньогосподарськими локальними нормативно-правовими актами сільськогосподарських підприємств. В цьому контексті важливе місце, поряд з іншими, в ринкових умовах відводиться саме локальному правовому акту виробничого характеру бізнес-плану сільськогосподарського підприємства.

Бізнес-план будь якого сільськогосподарського підприємства є обґрунтований й обрахований план виробничо-фінансового розвитку на тривалий час (період). Він є основою для поточного (річного) виробничо-фінансового плану сільськогосподарського підприємства. Саме бізнес-плани мають велике значення для сільськогосподарських підприємств при вирішенні питань їхнього кредитування. Бізнес-плани приймаються вищими органами управління сільськогосподарських підприємств. Тому бізнес-плани є локальними нормативними актами. Останні наділені функцією визначати економічні, соціальні та ін. напрями розвитку конкретного сільськогосподарського підприємства.

Як свідчить практика, переважна більшість сільськогосподарських підприємств не розробляють і не приймають бізнес-плани. Все це свідчить про негативні явища у розвитку сільськогосподарського підприємства. Відсутність бажання у керівників, власників таких підприємств розробляти бізнес-плани є чинником неналежного входження ринкових відносин в діяльність сільськогосподарських підприємств, їхніх відносин з установами банків. Разом з тим, потребує вирішення питання щодо справедливих, прозорих, тобто цивілізованих підходів по отриманню кредитів, і що є особливо важливим, помірної сплати процентних ставок по отриманим кредитам сільськогосподарськими підприємствами.

На сьогодні чинне аграрне законодавство надає можливості створювати й упорядковувати не тільки внутрішньогосподарські структурні підрозділи сільськогосподарських підприємств, які діють на підставі положень локальних актів, затверджених вищими органами управління таких підприємств, а й створювати об'єднання та підприємства з правом відкриття рахунків в установах банків. Фінансові відносини за участю таких об'єднань і підприємств слід розглядати як зовнішні.